

[Ingeborg Refslund Thomsen.]

kår, så de bedste ikke løber fra arbejdet igen, men virkelig ser en fremtid i at blive i børnesagsarbejdet.

For mig at se er det en udmærket bestemmelse, at institutionerne skal have offentlig anerkendelse. Børn er værgeløse, og derfor må kontrollen med børneinstitutionerne være meget mere grundig, end hvor det drejer sig om voksne, som nok skal vide at klage selv. Vi kunne have sparet os mange sorger og udgifter, hvis vi havde haft en lov, der krævede, at tegninger og overslag til institutioner for børn skulle anerkendes i overinspektionen, inden der blev bygget. Intet har været mere bekosteligt og utilfredsstillende, end at man rundt omkring har begyndt ganske småt, som det så smukt hedder, og så har man år for år lappet på en gammel ejendom, der aldrig skulle have været taget i brug til børnene. Børnehjemmene er ofte meget upraktisk indrettet, og de bliver derfor for dyre i drift. Noget andet er børnehaver, og der er man i hvert fald i de små byer, som jeg kender, kommet frem til en standardtype, som er udmærket, og som ikke er bekostelig i drift. Jeg kan i høj grad bifalde, at børnehjem i privat eje skal overgå til selvejende institution. De drives i virkeligheden alle for offentlige midler, og det er mere betryggende ikke at sammenblende privat og offentlig økonomi. Så må vi finde os i standardiseringen. Det synes jeg kun er godt, fordi det selvfølgelig også bliver noget billigere. Når det offentlige skal betale, er det kun rimeligt, at det offentlige har indseende med tingene.

Flere vuggestuer og børnehaver — sådan lyder kravet i dag fra alle unge mødre, og det lover alle kvindelige kandidater forud for et valg. Jeg gad vidst, om ikke også de konservative kvindelige kandidater lover det nu før den 14. marts, jeg skal lægge mærke til det. Efter lovforslagets § 127 skal staten yde 40 pct. af driftsudgifterne hertil. Kommunen ikke kan, men skal udrede 30 pct. Tilbage bliver 30 pct., som mødrene selv må betale. Det kan de, for børnene er som oftest anbragt, fordi moderen selv går på arbejde og tjener en løn.

Fritidshjem og fritidsklubber indtager en særstilling med 45 pct. og 35 pct., ialt 80 pct. i tilskud. I bemærkningerne siges det, at erfaringerne har vist, at disse børn kommer fra meget fattige hjem. Jeg tror, det gælder specielt for København. Jeg tror ikke, det gælder for almindelige provinsbyer. Det er et sundt princip, at man skal

betale lidt selv, og 30 pct. er efter min mening ikke for meget.

At der føres tilsyn med ferie hjem og sommerhjem for børn kan vist være på sin plads. Børn bor sikkert lige så uforsvarligt, når forældrene er med, men så er det på forældrenes eget ansvar. Sendes børnene ud alene, må hjemmet kunne stole på, at forholdene er forsvarlige. I modsætning til de ærede medlemmer fru Astrid Skjoldbo og fru Esther Malling Pedersen tror jeg, det er meget godt med det tilsyn, og jeg tror fremfor alt, det er godt, man ved, at der findes et sådant tilsyn, som kan komme og se på sagerne.

Der er mange nye og gode tanker i dette lovforslag, men alt nyt og godt koster desværre mange penge, og derfor må vi nok se nøjere på de mange enkeltheder i et udvalg. Men jeg glæder mig over, at der nu er udsigt til, at vi får fastere og mere tidssvarende rammer om børnehjemsarbejdet, mere ensartethed, hvadenten hjemmet er statshjem, kommunalt, selvejende institution, eller det ledes af en anerkendt forening. Jeg hilser med glæde, hvis hjemmene kan blive som gode gennemsnitshjem, så der ikke er den store, store forskel på dem.

Jeg skal på mit partiers vegne anbefale lovforslaget.

Socialministeren (Strøm): Jeg vil gerne sige tak til samtlige ordførere for den villige behandling, som lovforslaget har fået.

Jeg forstår jo vel, at der er forskellige spørgsmål i forbindelse med lovforslaget, som man ønsker at se nærmere på i et udvalg, og jeg er selvfølgelig til tjeneste med alle de oplysninger, der skal til, for at vi kan nå til bunds i problemerne.

Jeg vil også gerne sige tak til formanden, direktør Leuning, og til de øvrige medlemmer af det udvalg, der har udarbejdet den røde betænkning, der danner grundlag for det lovforslag, vi her har til behandling. Jeg siger tak for det store arbejde, udvalget har udført.

Jeg er fuldkommen klar over, at det er lidt sent, jeg kommer med det her i det høje landsting, når jeg gerne vil have lovforslaget gennemført inden 1. april. Men jeg har også opfattelsen af, at de ærede ordførere og andre ærede medlemmer i det høje ting ikke er ukendt med de problemer, de spørgsmål, der her er tale om. Jeg vil derfor mene, at både de ærede ordførere og det høje tings øvrige medlemmer er i stand til meget hurtigt at gøre et arbejde for at få lovforslaget igennem. Det drejer sig jo om